

Sybilla 2011

XXXII Konkurs o Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Wydarzenie Muzealne Roku

Szanowni Państwo,

Jednym z ważniejszych zadań statutowych Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów jest organizacja Konkursu o Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego – Wydarzenie Muzealne Roku SYBILLA, konkursu o wieloletniej tradycji, którego XXXII edycję zamykamy dzisiaj uroczystą galą laureatów we wnętrzach Pałacu na Wyspie warszawskich Łazienek Królewskich.

Na przestrzeni lat konkursowi przyświecały niezmiennie cele uhonorowania najciekawszych projektów z wszystkich dziedzin działalności muzealnej, wyrażenia uznania dla pracy twórców dokonań muzealnych oraz upowszechniania nowatorskich rozwiązań organizacyjnych.

Instytut debiutuje jako organizator Sybilli, stąd postanowienia regulaminowe ustanowione w 2010 roku, kiedy organizatorem był Narodowy Instytut Dziedzictwa, nie uległy zasadniczym zmianom. Doświadczenia z realizacji tegorocznej edycji będą podstawą do dyskusji nad kształtem konkursu w latach następnych, do której zapraszamy środowisko muzealne oraz wszystkich zainteresowanych działalnością muzeów.

Ocenie jury konkursu, złożonego z wybitnych przedstawicieli świata kultury i nauki, przedstawionych zostało 181 projektów zgłoszonych przez muzea z całej Polski do 10 kategorii przewidzianych przez regulamin. Podczas dzisiejszej gali poznamy i uhonorujemy najlepsze przedsięwzięcia realizowane przez muzea w 2011 roku.

Dziękując wszystkim muzeom, które podjęły decyzję o udziale w tegorocznej edycji konkursu, serdecznie gratulując nominowanym i laureatom, zapraszamy do udziału w kolejnej – XXXIII edycji konkursu, której ogłoszenie nastąpi 11 listopada 2012 roku.

dr hab. Piotr Majewski

Dyrektor Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów

Sybilla 2011

Jury XXXII Konkursu o Nagrodę
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Wydarzenie Muzealne Roku

Laureaci XXXII Konkursu o Nagrodę
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Wydarzenie Muzealne Roku

prof. WALDEMAR BARANIEWSKI
Instytut Historii Sztuki (Uniwersytet Warszawski)
wiceprzewodniczący jury

MAŁGORZATA BOCIĄGA
b. pracownik MKiDN, zajmująca się
m.in. działalnością merytoryczną muzeów

PAULINA FLORJANOWICZ
dyrektor Narodowego Instytutu Dziedzictwa

dr PAWEŁ FREUS
historyk sztuki
(Collegium Civitas, Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki)

JERZY GUTKOWSKI
historyk, b. kurator Ośrodka Badań nad Zamkiem
(Zamek Królewski w Warszawie)

PIOTR KOSIEWSKI
historyk i krytyk sztuki, związany z Fundacją Batorego

dr JAROSŁAW KRAWCZYK
historyk sztuki, redaktor naczelny
Magazynu Historycznego „Mówią Wieki”

dr RENATA PATER
Instytut Pedagogiki (Uniwersytet Jagielloński)

prof. MARIA POPRZECKA
Instytut Historii Sztuki (Uniwersytet Warszawski)

prof. JAN SKURATOWICZ
Instytut Historii Sztuki
(Uniwersytet im. A. Mickiewicza) – przewodniczący jury

ANDRZEJ SOŁTAN
historyk-varsavianista,
Stowarzyszenie Muzealników Polskich

dr MARCELI TURECZEK
Instytut Historii (Uniwersytet Zielonogórski)

- **Chcemy być nowoczesni. Polski design 1955-1968 z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie**
Muzeum Narodowe w Warszawie

Wystawa zaprezentowała jedno z najciekawszych zjawisk w polskim wzornictwie, architekturze wnętrz i sztuce użytkowej: styl ukształtowany około roku 1955, trwający mniej więcej do połowy następnej dekady. Upowszechniła wiedzę na temat polskiego wzornictwa i stylu lat 50. i 60. Prezentując prace najwybitniejszych artystów przyczyniła się do podniesienia rangi polskiej sztuki projektowania sprzed 50 lat. Meble, ceramika, szkło, tkaniny i inne przedmioty codziennego użytku w bogatym wyborze, zostały zestawione razem i opatrzone ilustrowanym komentarzem. Zbudowanie wystawy wokół różnych aspektów nowoczesności - takich jak fascynacja kolorem, abstrakcją, formami organicznymi, innowacjami technologicznymi oraz przywołanie najważniejszych ówczesnych wystaw i wydarzeń pozwoliło na wszechstronne ukazanie specyfiki przedstawianej dekady.

- **Leonor Fini i Konstanty A. Jeleński. Portret podwójny**
Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie

Wystawa zorganizowana z okazji polskiej prezydencji w Unii Europejskiej stanowiła pionierską prezentację sylwetek niezwyklej pary – artystki i myśliciela. Przyświecała jej idea odmalowania związku Leonor Fini i Konstantego Aleksandra Jeleńskiego. Obok prezentacji dorobku twórców ważne było przedstawienie ich osobowości i wzajemnych relacji. W skład ekspozycji weszły rysunki, gwasze, prace graficzne, obrazy olejne i fotografie z archiwum Leonor Fini. Ekspozycja została skomponowana zgodnie z kluczem problemowym, ukazując relacje intelektualne, artystyczne, osobiste jej bohaterów. Zaprezentowani zostali w kontekście historii i kultury zarówno na tle środowiska emigracji polskiej, jak też Kongresu Wolności Kultury oraz kosmopolitycznego salonu Leonor Fini.

- **Utworzenie nowej ekspozycji sztuki Galeria Lanckorońskich – Obrazy Rembrandta. Galeria Malarstwa, Rzeźby i Sztuki Zdobniczej**
Zamek Królewski w Warszawie – Pomnik Historii i Kultury Narodowej

Nowa stała ekspozycja Zamku Królewskiego w Warszawie prezentuje w całości dar Karoliny Lanckorońskiej z 1994 roku, który stanowiło 35 wysokiej klasy obrazów, w tym aż 15 z galerii Stanisława Augusta. Wśród nich dwa arcydzieła Rembrandta: *Dziewczyna w ramie obrazu* i *Uczony przy pulpicie*. W skład wystawy wchodzi także rzadko lub wcale dotąd nie prezentowane obrazy z XVI i XVII w., rzemiosło artystyczne, meble i rzeźby. Przedmiotem szczególnej troski twórców ekspozycji było zapewnienie atrakcyjnej formy prezentacji dzieł sztuki oraz dostosowanie jej do potrzeb osób starszych i niepełnosprawnych.

- **Stefan Norblin (1892-1952). Artysta wszechstronny**
Muzeum Regionalne w Stalowej Woli

Wystawa była pierwszą w powojennej Polsce prezentacją prac zapomnianego polskiego artysty. Zaprezentowano kilkadziesiąt prac pochodzących ze zbiorów polskich, indyjskich i amerykańskich. Materiał zdjęciowo-archiwalny wzbogacił wiedzę o prywatnym życiu Norblina. Wystawa podzielona na trzy części, zgodnie z kolejnymi jego fascynującą biografią, miała za zadanie ukazać niespotykaną wszechstronność i różnorodność twórczą artysty. Dzięki niej, nieliczne zachowane w Polsce dzieła, poddane zostały zabiegom konserwatorskim. Ekspozycja przywróciła naszej pamięci osobę wielkiego projektanta i malarza.

- **Złoty wiek Pomorza. Sztuka na dworze książąt pomorskich w XVI i XVII wieku**
Muzeum Narodowe w Szczecinie

Wystawa stała, poświęcona sztuce na dworze książąt pomorskich w okresie jej największego rozkwitu - w XVI i początkach XVII w. Jednym z najcenniejszych prezentowanych dzieł jest „Portret księcia pomorskiego Filipa I” pędzla Lucasa Cranacha Młodszeo z 1541 r. oraz „Drzewo genealogiczne książąt pomorskich”, siedmiometrowej długości obraz Corneliusa Crommeny’ego z 1598 r. Zaprezentowano wydobyte po drugiej wojnie światowej z krypty szczecińskiego zamku stroje i klejnoty, ze słynną diamentową egretą księcia Franciszka I. Założeniem twórców ekspozycji, która powstała we współpracy z Pommersches Landesmuseum w Greifswaldzie, jest przybliżenie kluczowych zagadnień historii, kultury i sztuki Pomorza w sposób atrakcyjny i zrozumiały dla współczesnego widza.

- **Dwa spojrzenia na kobietę doby socrealizmu pn. „Matki, żony i... traktorzystki – czyli o Polkach w socrealizmie kontra listy z przeszłości”**
Muzeum Regionalne w Stalowej Woli

Wystawa konfrontująca najpopularniejsze hasła propagandowe lat 40. i 50. XX w. z oryginalnymi, odkrytymi w 2011 r. dokumentami stanowiącymi nieoficjalny, niepoddany propagandowej manipulacji przekaz, pozostawiony przez zwykłych ludzi dla przyszłych pokoleń. Na wystawie zaprezentowano ponad 120 obiektów m.in. obrazy, rzeźby, plakaty, tkaniny, pochodzące z pierwszych lat PRL-u. Równoległa prezentacja materiału oficjalnego oraz autentycznego, wykracza poza przyjętą w ostatnim dwudziestolecu konwencję ukazywania tego czasu. Zestawienie świata wykreowanego przez media z autentycznym świadectwem ludzkich odczuć, domagających się uzewnętrznienia, dało odbiorcom możliwość wyciągania własnych wniosków i refleksji.

- **Zniszczenie i odbudowa Zamku Królewskiego w Warszawie**
Zamek Królewski w Warszawie - Pomnik Historii i Kultury Narodowej

Nowa ekspozycja stała Zamku Królewskiego w Warszawie stanowi dokumentację losów Zamku w czasie II wojny światowej i przypomnienie okoliczności podjęcia decyzji o odbudowie gmachu. Autentyczna sceneria historycznych piwnic zamkowych została wykorzystana do multimedialnej prezentacji skali zniszczenia i wagi dzieła restytucji. Wystawa jest przede wszystkim adresowana do przedstawicieli młodego pokolenia w większości nie pamiętających już, że Zamku nie było na powojennej mapie Warszawy. Jest też okazją do zaprezentowania obcokrajowcom przykładu wyjątkowej troski o zachowanie dziedzictwa przeszłości, docenionej wpisem Zamku Królewskiego i Starego Miasta na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.

- **Sapiehowie. Kolekcjonerzy i mecenas**
Zamek Królewski na Wawelu - Państwowe Zbiory Sztuki

Wystawa dedykowana jednemu z najznakomitszych rodów dawnej Rzeczypospolitej, pomyślana jako prezentacja kolekcji Sapiehów. Była to pierwsza tak szeroka prezentacja dzieł sztuki pochodzących z kolekcji rodzinnych Sapiehów obu linii – różańskiej i kodeńskiej, wieńcząca wieloletnie działania muzeum polegające na gromadzeniu i przywracaniu do dawnej świetności znaczącego zespołu dzieł sztuki i pamiątek historycznych. Ekspozycja przyczyniła się do popularyzacji wiedzy na temat polskiego dziedzictwa kulturowego, ukazując chwalebne i dramatyczne losy magnackiego rodu, jego fundacji i zbiorów artystycznych.

■ **Ostrów Lednicki. Pod niebem średniowiecza**

Muzeum Pierwszych Piastów na Lednicy

Wystawa stanowi próbę rozwiązania jednej z licznych zagadek dotyczących genezy państwowości Polski oraz roli i miejsca tytułowej wyspy na mapie ziem pozostających we władaniu pierwszych Piastów i ich sukcesorów. Pobudza do myślenia, a także stawia liczne pytania dotyczące procesów kształtowania się państwa oraz charakteru i znaczenia rezydencji panującego w tych procesach. Pokazuje jeden z kluczowych momentów naszych dziejów – powstanie państwa. Prezentuje najciekawsze kolekcje zabytków archeologicznych (sakralnych i militarnych) z obszaru Słowiańszczyzny Środkowej. Stworzono ją w oparciu o wyniki najnowszych badań historycznych i archeologicznych.

■ **Dom lalki. Rzeczywistość w miniaturze**

Muzeum Historii Katowic

Domki dla lalek są uniwersalne. Ich fenomen polega na tym, że mogą być wymarzoną dziecięcą zabawką, niezwykłym dokumentem epoki, zabytkiem kolekcjonerskim czy historycznym, a przechodząc z pokolenia na pokolenie stać się rodzinną pamiątką. Jednocześnie tworzenie domków dla lalek - zwłaszcza współcześnie - może być fascynującym hobby, które pozwala poznawać historię architektury czy sztuki. Na wystawie zaprezentowano domki dla lalek, nie w kontekście wystawy zabawek, lecz jako odrębną jakość. Niezwykłość obiektów - począwszy od tych najstarszych pochodzących z końca XIX w. i najnowszych, wykonanych współcześnie - pozwoliła odbiorcom szczegółowo zapoznać się z tajemnicami miniaturyzacji, wejść w różnorodne wnętrza obrazujące daną epokę, zobaczyć historyczne stroje lalek i przekonać się, że domek dla lalek jest nie tylko zabawką.

■ **Etnoinspiracje**

Muzeum Narodowe w Gdańsku

Wystawa była nowatorską próbą rejestracji współcześnie powstających przedmiotów - prac, które w różny sposób nawiązywały do polskiej kultury ludowej. Źródło inspiracji dla projektantów i artystów stanowiły wybrane motywy, surowce, techniki rękodzielnicze, tradycje, znaczenia przypisywane kulturze ludowej. Założeniem twórców ekspozycji była prezentacja dobrze zaprojektowanych i starannie wykonanych prac, w których istotny był element przetworzenia źródła, swoista gra z jego pierwotnym znaczeniem.

■ **Na wysokiej poloninie. Sztuka Huculszczyzny – Huculszczyzna w sztuce**

Muzeum Narodowe w Krakowie

To pierwsza tak obszerna wystawa dotycząca Huculszczyzny, prezentująca wiele setek wyrobów rzemiosł artystycznych oraz dzieł sztuki. *Huculszczyzna w sztuce...* to jednak wystawa nie tylko o sztuce, rękodziele, muzyce, literaturze, obyczajach i religii czyli szeroko pojętej kulturze. To prezentacja, która unaoczniała niebywałą otwartość, powiązanie i zakorzenienie kultury huculskiej w tradycji sztuki europejskiej, antycznej, starożytnej. Pokazała jak w sztuce tego regionu przenikają się różne kultury, migrują formy. Te same figury, motywy, znaki i symbole możemy odkryć na krańcach świata – w sztuce asyryjskiej, egipskiej, greckiej, etiopskiej.

■ **Exploseum – Centrum Techniki Wojennej DAG Fabrik Bromberg**

Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy

Wystawa zorganizowana w budynkach wchodzących w skład kompleksu obiektów fabrycznych, zbudowanych w okresie II wojny światowej na skraju Puszczy Bydgoskiej. Pierwotnie fabryka prowadziła produkcję na potrzeby działań militarnych III Rzeszy. To unikatowy na skalę europejską przykład żelbetowego budownictwa fabrycznego 1 poł. XX w. Trasa zwiedzania ekspozycji liczy 2 km i obejmuje 8 budynków połączonych podziemnymi korytarzami. Zwiedzający zapoznają się z historią koncernu DAG oraz jej założyciela - Alfreda Nobla, działalnością fabryki, drogą rozwoju materiałów wybuchowych, historią pracy przymusowej w III Rzeszy.

■ **Architektura instytutów i klinik medycznych. Dwustulecie medycyny uniwersyteckiej we Wrocławiu 1811-2011**

Muzeum Architektury we Wrocławiu

Wystawa wpisująca się w jubileusz 200-lecia medycyny uniwersyteckiej we Wrocławiu. Była kontynuacją tradycji udziału Muzeum Architektury w rocznicach wrocławskich środowisk akademickich. Kluczowy temat ekspozycji stanowiła architektura wrocławskich budynków medycznych. Wiele miejsca poświęcono postaciom słynnych polskich i niemieckich profesorów medycyny. Zaprezentowano 60 oryginalnych projektów instytutów, klinik medycznych, liczne fotografie archiwalne i współczesne, dokumentujące stan zachowania tego rozległego zespołu architektonicznego.

■ **Tajemnice samurajów. Wystawa uzbrojenia japońskiego z polskich kolekcji prywatnych i Muzeum Okręgowego w Toruniu**

Muzeum Okręgowego w Toruniu

Wystawa to efekt współpracy Muzeum ze Stowarzyszeniem Miłośników Dawnej Broni i Barwy oraz Polską Sekcją Miecza Japońskiego. Prezentowane eksponaty stanowiły wspaniałe przykłady sztuki japońskich mistrzów kowalstwa. Wystawa dawała wyjątkową okazję do podziwiania japońskich skarbów narodowych. Podczas jej trwania widzowie mogli uczestniczyć w pokazach procesów technicznych powstawania miecza japońskiego, które Japończycy doprowadzili do perfekcji.

■ **Rzecz o budynkach z czerwonej cegły na wsi opolskiej z przełomu XIX i XX w. Architektura wsi Śląska Opolskiego**

Muzeum Wsi Opolskiej w Opolu

Wystawa poświęcona jest dawnym budynkom na wsi opolskiej - wykonanym z czerwonej cegły. Często pięknym, ale przeżywającym swój upadek folwarkom, młynom wodnym, stacjom kolejowym. Zwracała uwagę na samą cegłę - stworzony przez człowieka doskonały i zdrowy materiał budowlany oraz dawny kunszt murarzy, którzy nie tylko budowali, ale dbali o wyjątkowy i niepowtarzalny wygląd wznoszonych przez siebie obiektów.

■ **Sztutowo czy Stutthof? Krajobraz pamięci i martyrologii w perspektywie interdyscyplinarnej na podstawie projektu realizowanego przez Muzeum Stutthof w Sztutowie w latach 2010-2011**

Muzeum Stutthof w Sztutowie

Sztutowo czy Stutthof? to zbiorcza nazwa kilkuletnich i wielowątkowych badań interdyscyplinarnych podjętych celem znalezienia odpowiedzi na pytanie o współczesny stan fizyczny, postrzeganie społeczne miejsca pamięci na terenie byłego niemieckiego nazistowskiego obozu koncentracyjnego Stutthof oraz jego odbiór zarówno przez osoby zwiedzające, jak i stałych mieszkańców okolicznych terenów. Projekt zrealizowany we współpracy Muzeum z Uniwersytetem Adama Mickiewicza w Poznaniu.

■ **Krakowianie wobec terroru 1939-1945-1956**

Muzeum Historyczne Miasta Krakowa

Wystawa prezentuje martyrologię krakowian w okresie okupacji niemieckiej i zderza ją z wybranymi wątkami biografii mieszkańców miasta czasów stalinowskich. Ekspozycja koncentruje się na historii Domu Śląskiego - katowni wielu znanych i anonimowych krakowian. Dom Śląski jest pretekstem do opowiedzenia historii mieszkańców miasta, żyjących w czasach ekstremalnych. Wystawa jest znaczącym przedsięwzięciem w budowie szerszego programu ochrony miejsc pamięci oraz tworzenia kultury pamięci w Krakowie.

■ **Muzeum – Miejsce Pamięci Palmiry – Ekspozycja stała**

Muzeum Historyczne m. st. Warszawy

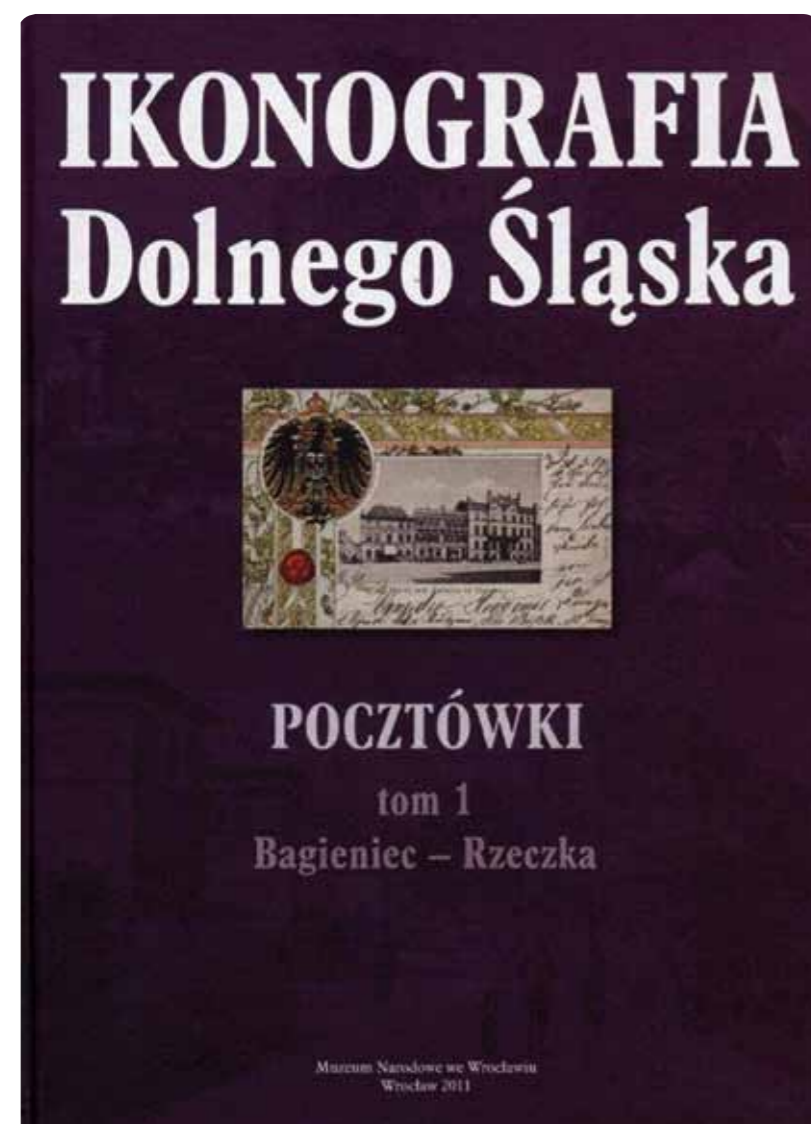
Nowoczesne muzeum w sercu Puszczy Kampinoskiej, powstałe dla uczczenia pamięci 1700 osób rozstrzelanych przez Niemców podczas II wojny światowej. Budynek i ekspozycja stanowią nierozdzielny całość. Fasada i fragmenty zewnętrznych ścian niejako opowiadają dramatyczną historię tego miejsca. Ekspozycja wykorzystuje techniki scenografii teatralnej, multimedia. Nie ma charakteru zamkniętego, jest systematycznie powiększana o nowe obiekty. Palmiry to miejsce szczególne, dlatego założeniem twórców ekspozycji było stworzenie wystawy ekspresyjnej, budzącej emocje.

■ **Ikonografia Dolnego Śląska. Pocztówki, t. I-II**

Muzeum Narodowe we Wrocławiu

Dwutomowa publikacja prezentuje obszerną kolekcję pocztówek z widokami dolnośląskich miast, miasteczek, wsi, przysiółków, a czasem gór – będącą częścią tzw. zbioru studyjnego dawnego Śląskiego Muzeum Przemysłu Artystycznego i Starożytności we Wrocławiu. Jest to pierwsze tak kompletne, naukowe opracowanie kolekcji dawnych dolnośląskich pocztówek. Podkreślić należy fakt, że katalog wzbogacony został o skrupulatny i rzadko w literaturze przedmiotu spotykany spis nakładców i wydawców dolnośląskich kart pocztowych. Informacje te w szczególny sposób mogą przysłużyć się dalszym badaniom filokartystycznym.

■ **Cracovia 3D. Rekonstrukcje cyfrowe historycznej zabudowy Krakowa**

Muzeum Historyczne Miasta Krakowa

Od kilku lat jednym z obszarów działalności naukowej, wystawniczej i edukacyjnej Muzeum Historycznego Miasta Krakowa jest praca nad stworzeniem wirtualnego obrazu Krakowa w postaci cyfrowej rekonstrukcji jego dawnej zabudowy. W Pracowni Dokumentacji Architektury i Zmian Urbanistycznych Miasta Krakowa została powołana specjalnie do tego celu Sekcja Rekonstrukcji Cyfrowych (uzupełnieniem dla jej działalności jest pracownia modelarska). Publikacja podsumowuje prace naukowe w ramach projektu Cracovia 3D.

■ **Manufaktura porcelany i fajansu w Korcu (wersja polska i angielska)**

Zamek Królewski w Warszawie – Pomnik Historii i Kultury Narodowej

Pierwsza naukowa monografia koreckiej manufaktury zawiera jej historię, systematykę sygnatur i chronologię datowania koreckich wyrobów wraz z wyczerpującą analizą ich form i dekoracji, a także ukazuje analogie porcelany koreckiej z europejską oraz niezwykle istotne zagadnienie falsyfikatów. Publikacja weryfikuje nieścisłości pojawiające się dotąd w literaturze przedmiotu, a także obejmuje wszystkie aspekty działalności wytwórni.

■ **Dzieje arrasów króla Zygmunta Augusta**

Zamek Królewski na Wawelu – Państwowe Zbiory Sztuki

Historyczna monografia zbioru arrasów króla Zygmunta Augusta (1520-1572) jest pierwszą tego rodzaju syntezą dziejów królewskiej kolekcji. W skład zbioru, należącego do najcenniejszych zespołów tego typu tkanin w Polsce i na świecie, wchodzi dziś 138 obiektów. Książka gromadzi ogromny, w większości nieznanym materiał historyczny, zawiera szereg odkryć archiwalnych, dotyczących dat i faktów związanych z przemieszczaniem zbioru, a także ważne korekty danych błędnych lub niewłaściwie interpretowanych.

■ **Konserwacja zespołu rzeźb średniowiecznych w ramach projektu „Ochrona dziedzictwa kulturowego w Muzeum Początków Państwa Polskiego - Etap I”**

Muzeum Początków Państwa Polskiego

Muzeum we współpracy z Archidiecezją Gnieźnieńską przeprowadziło konserwację zespołu pięciu rzeźb średniowiecznych: *Opłakiwanie z Gościeszyna* (ok. 1430 r.), *Matka Boska Bolesna* (ok. 1500 r.), *Św. Anna Samotrzec* (ok. 1520 r.), *Złożenie do grobu* (pocz. XIV w.), *Zaśnięcie N.P. Marii* (XIV w.). Uszkodzenia wybranych do konserwacji zabytków kształtowały się na poziomie kilkunastu i kilkudziesięciu procent. Starano się ograniczyć do minimum ingerencję w oryginalną materię rzeźb, jednocześnie przywracając jej walory estetyczne. Wszystkie zabytki stanowiąc będą główny punkt ekspozycyjny w module *Kultura* wystawy stałej Początki Państwa Polskiego, prezentującej najważniejsze wydarzenia z pierwszych wieków kształtowania się państwa polskiego.

■ **Konserwacja i uruchomienie wiatraka typu „koźlak” z Wodzian**

Muzeum Budownictwa Ludowego – Park Etnograficzny w Olsztynku

Wiatraki od czasów średniowiecza do poł. XX w. stanowiły ważny komponent dziedzictwa architektury i krajobrazu kulturowego Warmii, Mazur i Powiśla. Wiatrak z Wodzian to jeden z najważniejszych przykładów ginącego regionalnego dziedzictwa przemysłowego. Dzięki konserwacji podniesiono wartość zbiorów muzealnych, zapewniono ochronę, poprawiono substancję tego wyjątkowego obiektu, usunięto czynniki degradacji, a także stworzono możliwość zachowania i prezentacji materialnego dziedzictwa kultury.

■ 5 zmysłów. Audiodeskrypcja

Muzeum Narodowe w Poznaniu

Program edukacyjny adresowany do społeczności osób niewidomych i słabowidzących. Główny jego element stanowiła wystawa czasowa o charakterze ekspozycji edukacyjnej, której towarzyszył cykl lekcji muzealnych, warsztatów, prelekcji, spotkań. Dostosowanie wystawy polegało na przygotowaniu audiodeskrypcji prezentowanych na niej dzieł sztuki i udostępnianie jej zwiedzającym poprzez automatyczny system przewodników audio, zastosowanie dodatkowych charakterystyk tych dzieł odwołujących się do zmysłów, oznaczenie przestrzeni muzeum poprzez specjalne linie umożliwiające poruszanie się po obiekcie, użycie identyfikacji w systemie Braille'a oraz wykonanie powiększonych napisów.

■ Odkryjmy dziedzictwo europejskie w królewskich rezydencjach

Muzeum Pałac w Wilanowie

Celem projektu, którego podjęli się członkowie Stowarzyszenia Europejskich Rezydencji Królewskich, było ukazanie podobieństw i różnic występujących między najbardziej prestiżowymi europejskimi rezydencjami królewskimi. Projekt realizowany był etapami, co wynikało z konieczności zbudowania na poziomie europejskim oferty edukacyjnej skierowanej do różnych grup odbiorców. W ramach projektu Muzeum zorganizowało różnego typu warsztaty, spotkania, koncerty, opracowało specjalne materiały i narzędzia edukacyjne.

■ Re:wizje. Program rozwoju świadomości kultury audiowizualnej w czasach nowych mediów

Muzeum Górnośląskie w Bytomiu

Cykl warsztatów edukacyjno-animacyjnych przygotowujących uczniów szkół ponadpodstawowych do świadomego uczestnictwa w kulturze audiowizualnej. Program został skonstruowany tak, by przekazać młodzieży podstawowe narzędzia, dzięki którym będą w stanie dokonać analizy i interpretacji tekstów kultury, jakimi są obrazy fotograficzne i filmowe. Warsztaty miały na celu wykształcenie umiejętności odczytywania treści perswazyjnych komunikatów wizualnych i rozpoznawania środków technicznych, jakimi posługują się ich twórcy.

■ „Kto to widział? Przewodnik dla dzieci po Łazienkach Królewskich” i zintegrowane z nim działania edukacyjne i animacyjne

Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie

Publikacja łącząca funkcje przewodnika i interaktywnej książki edukacyjnej dla dzieci. Została pomyślana tak, aby zaspokoić głód wiedzy małego eksploratora przestrzeni Łazienek Królewskich oraz trafić w jego poczucie estetyki i potrzebę zabawy. To przedsięwzięcie edukacyjne łamiące stereotypy typowego przewodnika muzealnego, prezentujące instytucję muzealną jako przestrzeń otwartą, którą dziecko samodzielnie może ośwoić.

■ **Galicyjski Rynek – budowa sektora miejskiego w Parku Etnograficznym w Sanoku**

Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku

Galicyjski Rynek to jedna z najbardziej prestiżowych realizacji w skali europejskiego muzealnictwa skansenowskiego ostatnich lat. Projekt zakładał rekonstrukcję centrum galicyjskiego miasteczka z równoczesnym pokazaniem wszystkich jego funkcji społecznych, gospodarczych i kulturowych. Powstałe budynki zostały wyposażone w eksponaty, które muzeum gromadziło w sposób celowy, tematyczny pod kątem wyposażenia miasteczka. Podczas realizacji szczególnie zadbano o wartość merytoryczną i naukową projektu.

■ **Modernizacja Ratusza Staromiejskiego w Toruniu**

Muzeum Okręgowe w Toruniu

Ratusz jest najbardziej znanym i reprezentacyjnym świeckim gmachem Torunia. Przeprowadzone prace modernizacyjne poprzedzone zostały wnikliwymi ekspertyzami i badaniami naukowymi, które wyeliminowały ryzyko uszkodzenia zabytkowej substancji budynku. Ratusz stał się obiektem w pełni dostosowanym do potrzeb nowoczesnie funkcjonującej instytucji, przy jednoczesnym zachowaniu wszelkich wartości artystycznych i historycznych.

■ **Polska Sztuka Współczesna - wystawa stała**

Muzeum Narodowe we Wrocławiu

Projekt obejmuje adaptację niezagospodarowanych przestrzeni Muzeum w celu udostępnienia zwiedzającym nowej przestrzeni ekspozycyjnej, na której prezentowane są dzieła sztuki od dwudziestolecia międzywojennego do roku 2011. Wystawa ma układ chronologiczny. Podyktowany względami artystycznymi układ wystawy, dobór prac zdecydował o jej walorach dydaktycznych. Twórcy ekspozycji zadbali, aby zastosowane rozwiązania projektowe, aranżacyjne, techniczne spełniały wszelkie wymogi i oczekiwania współczesnego widza.

■ **Ratunkowe prace konserwatorskie krużganków zamku lidzbarskiego**

Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie

Muzeum przygotowało oraz zrealizowało kompleksowy program *Ratunkowe prace konserwatorskie krużganków zamku lidzbarskiego*. Przeprowadzono szeroko zakrojone badania archeologiczne, historyczne, architektoniczne, konserwatorskie. Prace w obrębie gotyckich otwartych krużganków zamku biskupów warmińskich nie tylko pozwoliły uchronić bezcenny zabytek przed postępującą degradacją, ale przede wszystkim ukazać światu wspaniałe polichromie z końca XIV w.

Regulamin XXXII edycji konkursu o nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

w dziedzinie Wydarzenie Muzealne Roku SYBILLA

I. Postanowienia ogólne

Regulamin ustala zasady i warunki organizacji konkursu, wyłonienia laureatów oraz określa sposób powoływania i działania jury konkursu przyznającego to wyróżnienie. Konkurs ma charakter otwarty, bezpłatny i dobrowolny.

II. Organizator konkursu

1. Konkurs jest ogłaszany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

2. Nadzór nad konkursem sprawuje Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

3. Podmiotem realizującym procedurę konkursową w imieniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego jest Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów z siedzibą w Warszawie, przy ul. Góraszewskiej 7, zwany dalej Organizatorem.

III. Cel konkursu

Celem konkursu jest wyłonienie i promocja najlepszych przedsięwzięć zorganizowanych przez polskie muzea, a tym samym wyrównywanie szans pomiędzy nimi poprzez:

1. Wybór najwybitniejszych osiągnięć z zakresu wszystkich dziedzin działalności muzealnej.

2. Wyrażenie uznania dla autorów i realizatorów wyróżniających się dokońca muzealnych.

IV. Adresaci konkursu

W konkursie mogą uczestniczyć wszystkie muzea na terenie RP w rozumieniu obowiązującej Ustawy o muzeach, tj. takie, których statut lub regulamin został uzgodniony z Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

V. Warunki uczestnictwa w konkursie

1. Do konkursu mogą być zgłaszane przedsięwzięcia muzealne z zakresu działalności muzeów w Polsce, których przynajmniej jednym z organizatorów jest zgłaszające muzeum.

2. Ocenie podlegają wyłącznie przedsięwzięcia, których realizacja zakończyła się w roku 2011.

3. Konkurs zostanie przeprowadzony w następujących kategoriach:

- wystawy sztuki (stałe i czasowe),
- wystawy historyczne (stałe i czasowe),
- wystawy etnograficzne i archeologiczne (stałe i czasowe),
- wystawy przyrodnicze (stałe i czasowe),

e. wystawy techniki (stałe i czasowe),

f. wystawy i inne przedsięwzięcia o tematyce martyrologicznej (stałe i czasowe),

g. opracowania naukowe, publikacje i wydawnictwa multimedialne,

h. konserwacja muzealiów,

i. przedsięwzięcia edukacyjne,

j. zarządzanie i organizacja, w tym inwestycje muzealne.

4. Prawo zgłoszenia kandydatur do konkursu mają muzea, które są organizatorem lub współorganizatorem przedsięwzięcia.

5. Każde zgłoszenie może być rozpatrywane tylko w jednej kategorii; nie ma możliwości zgłoszenia żadnej z jego części w innej kategorii.

6. Jury zastrzega sobie prawo do przesunięcia zgłoszenia do innej kategorii po uzyskaniu zgody muzeum.

VI. Zasady składania zgłoszeń

1. Każde muzeum może zgłosić maksymalnie trzy projekty, każdy w innej kategorii.

2. Muzeum lub muzea będące współorganizatorami przedsięwzięcia, które deklarują udział w konkursie, przygotowują komplet dokumentacji zgłoszeniowej, na którą składają się:

- wypełniona karta uczestnictwa (według załączonego wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do regulaminu konkursu i dostępnego na stronie internetowej Organizatora)
- elektroniczna wersja karty uczestnictwa oraz całej załączonej dokumentacji prezentującej zgłaszane przedsięwzięcie, na którą składają się np.: program, foldery, informatory, plakaty, recenzje prasowe.
- Uczestnictwo w konkursie jest równoznaczne z akceptacją warunków konkursu. Regulamin konkursu można pobrać ze strony internetowej www.nimoz.pl. Z chwilą dokonania zgłoszenia, osoby i organy wskazane w dokumentacji zgłoszeniowej jako zgłaszający stają się uczestnikami konkursu i zgadzają się na postanowienia niniejszego Regulaminu. Akceptacja Regulaminu przez uczestnika konkursu jest równoznaczna ze złożeniem oświadczenia następującej treści: Zapoznałem się z Regulaminem i akceptuję jego wszystkie postanowienia. Dobrowolnie przystąpiłem do uczestnictwa w konkursie. Dane zawarte w zgłoszeniu są zgodne z prawdą. Oświadczam, że wszelkie treści, w tym dzieła, zdjęcia i dane osobowe

udostępnione w związku z konkursem są prawdziwe i nie naruszają jakichkolwiek praw autorskich osobistych. Jednocześnie oświadczam, iż osoby trzecie, których dane osobowe zostały wykorzystane w nadesłanej przez uczestnika projektu pracy, wyraziły zgodę na ich publikację.

4. Po przesłaniu zgłoszenia uczestnictwa nie można dokonywać w nim żadnych zmian.

5. Rzetelność i jakość przygotowania karty uczestnictwa i dokumentacji wpływa na ocenę projektu przez jury konkursu. Niespełnienie wymogów formalnych powoduje odrzucenie zgłoszenia.

6. Nadesłane zgłoszenia prac wraz z dokumentacją pozostają w archiwum danej edycji. Po upływie tego okresu tylko dokumentacja nagrodzonych i wyróżnionych prac pozostaje w archiwum konkursu Sybilli wieczyście, natomiast dokumentacja wszystkich nie nagrodzonych i nie wyróżnionych zgłoszeń ulega wybrakowaniu zgodnie z procedurą archiwalną.

7. Uczestnicy konkursu wyrażają zgodę na przetwarzanie danych osobowych w rozumieniu Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 833) przez Organizatora w celach prowadzenia konkursu, wyłaniania zwycięzców i przyznawania nagród.

VII. Miejsce i termin składania prac konkursowych

1. Kartę zgłoszeniową wydarzenia należy przesłać na adres Organizatora: Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, ul. Góraszewska 7, 02-916 Warszawa, z dopiskiem na kopercie „Sybilla”.

2. Elektroniczną wersję karty zgłoszeniowej należy przesłać na adres: sybilla@nimoz.pl

3. Załączniki do karty zgłoszeniowej prezentujące zgłaszane przedsięwzięcie należy przygotować w wersji elektronicznej i przesłać na dysk ftp konkursu zgodnie z instrukcją otrzymaną mailem od Organizatora po przesłaniu elektronicznej wersji karty zgłoszeniowej.

4. Zgłaszane w kategorii konkursowej G publikacje: naukowe, katalogi wystaw i inne oraz wydawnictwa multimedialne należy przesłać pocztą.

5. Zgłoszenie musi nastąpić w terminie od dnia ogłoszenia konkursu do końca lutego 2012 roku (decyduje data stempla pocztowego).

6. W terminie tym musi być przesłana także elektroniczna wersja dokumentacji.

7. W uzasadnionych przypadkach dyrektor Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, w uzgodnieniu z Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego, może przedłużyć czas nadsyłania prac do konkursu.

VIII. Jury konkursu

1. Kontrolę nad prawidłowością przebiegu konkursu oraz ocenę prac konkursowych sprawuje jury, składające się z osób posiadających dużą wiedzę w dziedzinie muzealnictwa i doświadczenie w organizowaniu działalności kulturalnej.

2. W jury konkursu nie mogą zasiadać osoby zatrudnione w placówkach muzealnych.

3. Jury powołuje Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego na wniosek dyrektora Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów.

4. Kadencja jury trwa rok.

5. W skład jury wchodzi 12 członków.

6. Pracami jury kierują przewodniczący i wiceprzewodniczący, wybrani większością głosów przez członków jury. Dla ważności obrad jury wymagane jest quorum stanowiące dwie trzecie całkowitej liczby członków jury, w tym obecność przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego.

7. Skład jury jest jawny i opublikowany na stronie internetowej Organizatora.

8. Członek jury może w dowolnym momencie zrezygnować z członkostwa.

9. Nowi członkowie jury mogą zostać powołani w trakcie trwania konkursu jedynie w przypadku, gdy z przyczyn losowych udział któregoś z członków jury nie będzie możliwy lub któryś z członków zrezygnuje z członkostwa w jury.

10. Udział w pracach jury jest płatny.

11. Członkowie jury oceniają zgłoszenia indywidualnie, przyznając punkty wg sali od 0 do 5, biorąc pod uwagę następujące kryteria: walory merytoryczne; walory artystyczne, estetyczne i kompozycyjne; walory promocyjne, turystyczne i uczestnictwo.

12. W każdej kategorii (art. 3, ust. 1) nominowane są 4 zgłoszenia, które otrzymały największą liczbę punktów. W uzasadnionych przypadkach jury może przyznać mniej nominacji w danej kategorii lub nie przyznać ich w ogóle.

13. Jury w czasie posiedzenia z 4 prac nominowanych w każdej kategorii wyłania zwycięzcę. Obrady jury są tajne.

14. Z przebiegu konkursu jury sporządza protokół, zawierający w szczególności listę zwycięzców oraz rodzaj nagrody przyznanej poszczególnym zwycięzcom.

IX. Nagrody

1. Jury przyznaje nagrody w kategoriach wymienionych w rozdziale V niniejszego Regulaminu

2. W każdej kategorii jest 1 nagroda oraz 3 nominacje.

3. Nagrody są pieniężne, nominacje mają formę dyplomu.

4. Fundatorem nagród jest Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego. O wysokości przyznawanych nagród decyduje Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Wysokość nagród jest w danej edycji konkursu równa.

5. Podawane kwoty nagród pieniężnych są kwotami brutto, podlegającymi opodatkowaniu zgodnie z obowiązującymi przepisami.

6. W uzasadnionych przypadkach jury ma prawo nie przyznać nagród w poszczególnych kategoriach.

7. W przypadku zgłoszeń zbiorowych nagroda dzielona jest pomiędzy współorganizatorów proporcjonalnie do ich zaangażowania w nagrodzony projekt. Decyzję w tej sprawie podejmuje jury.

8. Decyzję w sprawie wykorzystania przez nagrodzone muzeum środków pieniężnych przyznanych w ramach nagród podejmuje dyrektor nagrodzonej placówki. Nagrody pieniężne mogą być przeznaczone tylko na cele statutowe muzeum.

9. Laureaci Konkursu są informowani o przyznaniu nagród pisemnie.

X. Rozstrzygnięcie konkursu

1. Wyniki konkursu są ogłaszane podczas obchodów Międzynarodowego Dnia Muzeów. W trakcie gali prezentowane są wszystkie projekty nominowane i nagrodzone.

2. Wyniki konkursu są podane do wiadomości publicznej na stronie internetowej www.nimoz.pl.

3. O miejscu ogłoszenia wyników i wręczenia nagród decyduje Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

XI. Wykorzystanie prac

1. Organizatorzy konkursu zastrzegają prawo bezpłatnego wykorzystania fragmentów lub całości zgłoszeń konkursowych lub ich opublikowania w wybranych przez Organizatora publikacjach, w tym w formie książkowej, gazetach, periodykach lub magazynach, jak również na stronach internetowych i w utworach audiowizualnych, w celu promowania konkursu lub pracy konkursowej.

2. Szczegółowe warunki wykorzystania zgłoszeń zostaną uregulowane w odrębnej umowie pomiędzy autorem pracy a Organizatorem.

XII. Organizacja konkursu

Sekretariat konkursu mieści się w siedzibie **Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, ul. Góraszewska 7, 02-910 Warszawa**

XIII. Postanowienia końcowe

1. Organizator konkursu nie ponosi odpowiedzialności za usługi pocztowe, kurierskie lub usługi poczty elektronicznej, z których korzystać będą uczestnicy konkursu. Organizator nie ponosi również odpowiedzialności za działania osób trzecich, związanych z organizacją konkursu oraz za szkody spowodowane podaniem błędnych lub nieaktualnych danych przez uczestników konkursu.

2. Organizator przewiduje możliwość zmiany Regulaminu konkursu, przerwania lub odwołania konkursu z ważnych przyczyn, jeżeli prowadzenie konkursu stanie się niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione z uwagi na działania siły wyższej, a także z uwagi na zmiany obowiązującego prawa, wydanie decyzji administracyjnej lub prawomocnego orzeczenia sądowego, mających wpływ na prowadzenie konkursu, pod warunkiem wcześniejszego podania tego faktu do publicznej wiadomości na stronie internetowej Organizatora.

3. We wszystkich szczegółowych kwestiach (jak również w wyjątkowych okolicznościach, nie objętych niniejszym Regulaminem) decyzje podejmuje dyrektor Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów.

Idea powołania do życia konkursu na najwybitniejsze dokonania w obszarze działalności muzealnej zrodziła się ponad trzydzieści lat temu. W 1980 r. zespół ekspertów Ministerstwa Kultury określił założenia i zasady regulaminowe, po czym ogłoszono nabór zgłoszeń do pierwszej edycji Ogólnopolskiego Konkursu na Najciekawsze Wydarzenie Muzealne Roku. Od tego czasu wyróżnienie w konkursie jest najwyższą formą uznania osiągnięć w polskim muzealnictwie.

Przez trzydzieści lat konkurs zmieniał się pod względem sposobu wyłaniania i nagradzania zwycięzców, przyznawanych nagród, powoływania i pracy jury. Określone jednak na samym początku przez jego inicjatorów główne założenie nagradzania i upowszechniania najwybitniejszych osiągnięć ze wszystkich obszarów działalności muzealnej pozostało niezmiennione.

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie było pierwszą instytucją, której Ministerstwo Kultury powierzyło organizację konkursu. Regulamin przewidywał wówczas możliwość nadesłania przez każde z polskich muzeów prezentacji jednego zrealizowanego projektu, bez względu na jego charakter. Formuła była bardzo uproszczona, nie przewidywała podziału na kategorie tematyczne, traktując wszystkie zgłoszenia na równi. Sytuacja taka stawiała przed Ogólnopolską Komisją Ocen – jury konkursu – karkołomne zadanie dokonania wyboru najlepszych spośród często trudno porównywalnych projektów, reprezentujących różne dziedziny statutowej działalności muzeów.

W początkowym okresie konkurs nie cieszył się dużym zainteresowaniem. Ze wszystkich uprawnionych regulaminem instytucji spływało około 30 zgłoszeń z zakresu gromadzenia zbiorów, dokonań naukowych, konserwacji, wystaw stałych i czasowych, działalności oświatowej. Z roku na rok liczba ta systematycznie wzrastała.

W 1990 r. na konkurs wpłynęło 70 zgłoszeń. Regulamin nakazywał wówczas komisji ocenę projektów pod względem wartości merytorycznej, na którą składało się ich znaczenie naukowo-dokumentalne, walory estetyczne, dydaktyczno-wychowawcze, zaangażowane środki, warunki organizacyjno-finansowe danego muzeum. Od 1993 r. wprowadzono istotną zmianę w skali ocen, ustanawiając Grand Prix, nagrodę specjalną, nagrody I, II i III stopnia oraz wyróżnienia.

Przełomowym dla konkursu był rok 2000, w którym Ministerstwo Kultury powierzyło jego realizację Muzeum Narodowemu w Warszawie. Nadano wówczas konkursowi nową nazwę - Wydarzenie Muzealne Roku – Sybilla. Odtąd Sybilla, mitologiczna postać wieszczki przepowiadającej przyszłość, stała się patronką konkursu. Imieniem Sybilli nazwano również zaprojektowane i wykonane przez wybitną rzeźbiarkę Zofię Wolską statuetki wręczane laureatom konkursu w trakcie kolejnych jego edycji do 2008 roku.

Kluczową zmianą regulaminową było ustanowienie dziesięciu kategorii konkursowych obejmujących różne dziedziny działalności muzealnej. Zabieg ten niewątpliwie uporządkował i ułatwił ocenę zgłaszanych projektów. Nie musiały już ze sobą konkurować obszary muzealnej działalności o całkowicie odmiennym charakterze. Jury zyskało przez to większą swobodę w zestawianiu, ocenie i wyborze najlepszych zgłoszeń. Regulamin przewidywał wyróżnienia w ramach następujących kategorii: 1. wystawy sztuki, 2. wystawy archeologiczne,

3. wystawy historyczne, biograficzne i literackie, 4. wystawy etnograficzne, 5. wystawy przyrodnicze, techniczne i medyczne, 6. publikacje, 7. programy edukacyjne, oświatowo-wychowawcze i promocyjne, 8. osiągnięcia z zakresu działalności naukowej, 9. dokonania z zakresu konserwacji, 10. dokonania z zakresu zarządzania i organizacji. Do roku 2003 przyznawano również nagrody w ramach kategorii wystawy zorganizowane ze zbiorów zagranicznych. Zrezygnowano z niej z powodu zbyt małej liczby napływających zgłoszeń. W walce o Grand Prix i nagrody w poszczególnych kategoriach zabiegały instytucje muzealne, które zgodnie z regulaminem mogły składać po jednej propozycji w każdej z nich. Nie było jednak możliwości, aby zgłosić projekt (np. wystawę) bądź jakąkolwiek jego część (katalog, plan promocji) w innej kategorii. Następowo stopniowe zwiększenie zainteresowania konkursem, o czym najlepiej świadczy rosnąca z roku na rok liczba przesyłanych zgłoszeń – z 90 w roku 2000 do 200 w 2010. Było to niewątpliwie zasługą wprowadzonych wówczas zmian, jak również większej aktywności programowej samych muzeów.

W 2006 r. organizator wydarzenia, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, wprowadziło nowe zasady powoływania jury konkursu. Do tej pory w gronie jurorów zasiadali zaproszeni przez organizatora dyrektorzy muzeów, muzeolodzy, osoby silnie związane z muzealnictwem. Posiedzenie XXVI edycji obradowało w zupełnie zmienionym składzie. Do grona jurorów zostali zaproszeni przedstawiciele świata naukowego, historycy i krytycy sztuki, kulturoznawcy. Zasada ta obowiązywała również w kolejnych edycjach konkursu.

Zmiana w systemie wyłaniania zwycięzców została wprowadzona w 2009 roku. Zrezygnowano wówczas z nagrody Grand Prix, trójstopniowego nagradzania zgłoszeń w ramach każdej z kategorii i przyznawania wyróżnień. Wprowadzono system nominacji do nagrody głównej w danej kategorii i wytypowania spośród nominowanych zwycięzcy. Dzięki takiemu rozwiązaniu wszystkie projekty, które uzyskały nominacje, były równie ważne. System ten wzorowany na filmowych Oscarach – wzmocnił rangę pierwszej nagrody.

Zakończenie trzydziestej edycji Sybilli odbyło się w Muzeum Narodowym w Warszawie. Było to pożegnanie z konkursem. Kolejny realizował Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków (obecnie Narodowy Instytut Dziedzictwa), który podjął działania zmierzające do wprowadzenia zmian regulaminowych oraz ogłosił konkurs na statuetkę, którego zwyciężczynią została Pani Anna Bujak. Gala laureatów odbyła się po raz pierwszy nie w Warszawie lecz w Toruniu i była połączona z obchodami jubileuszowymi tamtejszego Muzeum Okręgowego.

W marcu 2011 roku decyzją Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego został powołany do życia Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów. W ramach powierzonych zadań przejął od Narodowego Instytutu Dziedzictwa organizację konkursu. Zachowano dotychczasowe postanowienia regulaminowe wprowadzając jednak istotną zmianę w zasadach naboru zgłoszeń. Wnioski nadal należało przesyłać drogą pocztową, natomiast wszelkie do nich załączniki drogą elektroniczną. Na konkurs wpłynęło 181 zgłoszeń w 10 kategoriach konkursowych. Gala laureatów odbyła się w Pałacu na Wyspie w warszawskich Łazienkach Królewskich.

Sybilla 2011

Statuetka Konkursu o Nagrodę
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Wydarzenie Muzealne Roku

Anna Bujak, ur. w 1979 roku.

Studia na Wydziale Humanistycznym (Historia)
na Akademii Świętokrzyskiej im. J. Kochanowskiego
w Kielcach (2001-2006). Absolwentka wrocławskiej Akademii
Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu (studia w latach 2007-2011).
Dyplom z rzeźby z wyróżnieniem (2011).

Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
(2009/2010; 2010/2011). Autorka statuetki Konkursu
o Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Wydarzenie Muzealne Roku, wręczanej laureatom od 2011 roku.

Opracowano z wykorzystaniem materiałów przesłanych przez muzea oraz stanowiących załączniki do zgłoszeń konkursu Sybilla.

Zamek Królewski na Wawelu – Państwowe Zbiory Sztuki, *Sapiehowie. Kolekcjonerzy i mecenas*
Fot. Dariusz Błażewski

Muzeum Pierwszych Piastów na Lednicy, *Ostrów Lednicki. Pod niebem średniowiecza*
Fot. M. Józwickowska

Muzeum Okręgowe w Toruniu, *Tajemnice samurajów.*
Wystawa uzbrojenia japońskiego z polskich kolekcji prywatnych i Muzeum Okręgowego w Toruniu
Fot. Krzysztof Deczyński

Muzeum Stutthof w Sztutowie, *Sztutowo czy Stutthof? Krajobraz pamięci i martyrologii w perspektywie interdyscyplinarnej*
na podstawie projektu realizowanego przez Muzeum Stutthof w Sztutowie w latach 2010-2011
Fot. Łukasz Banaszak

Muzeum Początków Państwa Polskiego, *Konserwacja zespołu rzeźb średniowiecznych w ramach projektu*
„Ochrona dziedzictwa kulturowego w Muzeum Początków Państwa Polskiego - Etap 1”
Fot. Dariusz Pietraszewski

Muzeum Narodowe w Poznaniu, *5 zmysłów. Audiodeskrypcja*
Fot. A.M. Cieślawscy

opracowanie graficzne: www.studioflow.pl

Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, 2012

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

NARODOWY
INSTYTUT MUZYKALNICTWA
I OCHRONY ZBIORÓW

Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie
Letnia Rezydencja króla Stanisława Augusta

